

Titel: Anti-Statsmanden. No. 1-3

Citation: "Anti-Statsmanden. No. 1-3", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 17, ?, ?* [1772], s. 29. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_017-shoot-w2_017_003_p29_bZONE1513072/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

kelimodighed i Staten, (men hellere maatte han tie, end lye med Stingrunde,) — herved kunne den Undersaat, med hvilken han holdt Samtale, blive rovt af Overbeviisning, som han igien udfroete for at berolige sine Medundersaatter tillige med sig. —

Fyrsten maatte ikke slaae disse Samtaler af Tanker; men meget meere erindre sig selv ofte om, hvad han og de andre havde sagt og lovt; — Ellers ville man kun ansee disse Samtaler for ligegyldige Forordelser og den Fornuftige ville snart forkaste Fyrstens, for at udvalge sin Vens Deraadslagning; — han ville hellere henfæie sig til en ærlig og redelig Minister, end til ham. —

Regenten bør ikke dreie Taler saaledes, at han kan faae nogle hidindtil endnu ubemærkede Vresglime bragt, fra sin Person, ud til Undersaatterne, ved den han taler med; — men Henfigten med denne Fyrstehandling bør være den samme, nemlig Statens Vel, som af alle de øvrige.

Hvor listig vilde ikke sig en Fyrste Kinne i alle Staternes, i alle umiskundelige Fyrsters Dine! — Hans Vere vilde udbredes over al Jorden. Ingen Lovtalere skulde da forgribe sig ved at berømme sig en stor Fyrste Titel, som lod sit Folkes Lard ligge sig saa nær om Hjertet. —

Kaf et Die, min Løser! engang i den smukke og nogenlunde smiggeisre Lovtale, som gjorde Trajanus ligesaa udødelig, som Plinius selv; her skal du see det allersmukkeste Skilderie paa en Fyrste, som end og ved Omgang tog sig af sit Folk.

Det er just ingen Omgiængelse, som vi berømme hos Fyrsten, naar han ligesom hin af Vellyst forføede Regent, agler igiennem en dum gabende bunter Rab, og lader denne nyde den Lykke, der er ved at kysse Støvret af hans Haand.

Maar